

עע"ם 6674/17

עע"ם 6741/17

עע"ם 6806/17

עע"ם 6904/17

עע"ם 7740/17

עע"ם 8159/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופטת י' וילנר

המערערים
בעע"ם 6674/17
והמשיבים
בעע"ם
,6741/17
,6806/17
,6904/17
,7740/17
: 8159/17

1. יונס אסד
2. נעאמנה בדארנה
3. מיכל גרונלנד
4. עדי חי
5. יהונתן שוורץ
6. אליעזר טרפלר
7. רבקה נאורי
8. רשאד קדורה

נ ג ד

המשיבות בעע"ם
,6674/17
,6741/17
,6904/17
7740/17,8159/17
והמערערות
בעע"ם : 6806/17

1. לשכת עורכי הדין בישראל
2. ועדת הבחינות של לשכת עורכי הדין

המשיבים בעע"ם
,6674/17
,6741/17
,6806/17
,6904/17
,7740/17
: 8159/17

1. אור ברזילי
2. בוטון אתי
3. מאי מלצר
4. שירן צדוק
5. שי שלמה גולן
6. מיכל כהן בר
7. שפא אבו חוסיין
8. עידן פרידון
9. נטלי דרשן
10. קיט יאיר
11. זוהר אברגיל
12. עזרה דוד גיא
13. לאור לימור
14. מור לין
15. בן שושן טל
16. שושן ורד
17. סאלם מוסטפא

18. מגידוּש שמרית
19. רפאל אהרון ציק
20. מנסור מארון
21. יעל מסינגר
22. אזולאי סיון
23. דיין דור
24. שירן ציצואשוילי
25. תמיר אודט
26. אילוז נטלי
27. וולפשטיין ספיר
28. עאסי תאמר
29. מנסור עוזי
30. מיכאל זמיר
31. לירן כחלון
32. ניומן אבשלום
33. ניב בלושינסקי
34. אסולין יונה בת חן
35. אהד ברנאי
36. ליאור לוי מזרחי
37. אמיר שלמה
38. דפנה קוסלוביץ
39. נאטור ריהאם
40. ראמי סואעד
41. עמרם נטע
42. ימית שרה פינאן
43. שיר צוסנק
44. עומרי ברזילי
45. יגר עירית
46. ינון רוני
47. אדרי סאלי
48. אוטמוזגין מוריה
49. אזולאי רחל
50. שאדי עבד אל האדי
51. שוב אלדר ליבי
52. אלנקרי טלי חנה
53. אפרתי יצחק
54. ארנאטי שורר ענבל
55. בולוס איאד
56. בורדה אילן
57. כהן אריאל
58. כהן מור
59. גליק שלמה

המשיבות בעע"ם 60. פלונית

61. פלונית

,6674/17

,6741/17

,6904/17

,6806/17

8159/17

והמערעות

בעע"ם 7740/17:

62. גד גור

63. מורן לי אמנו

המשיבים בעע"ם

,6674/17

64. שי מכלוף
 ,6806/17
 ,6904/17
 ,7740/17
 8159/17
 והמערערים
 בעע"ם 6741/17:

65. אסתר פוגלר
 המשיבה
 בעע"ם
 ,6674/17
 ,6741/17
 ,6806/17
 ,7740/17
 8159/17
 והמערערת
 בעע"ם
 : 6904/17

66. פומס משה
 המשיב בעע"ם
 ,6674/17
 ,6741/17
 ,6806/17
 ,7740/17
 6904/17
 והמערער בעע"ם
 : 8159/17

ערעור על פסק הדין של בית המשפט לעניינים מינהליים בירושלים (כב' השופט א' רובין) בעת"ם 17-08-65609 מיום 13.8.2017

תאריך הישיבה: כ"ז בחשון התשע"ח (16.11.2017)

מזכירת הרכב:
 קלדנית: גל בן חיים
 ענת עמר

בשם המערערים
 בעע"ם 6674/17
 והמשיבים
 בעע"ם
 ,6741/17
 ,6806/17
 ,6904/17
 ,7740/17
 : 8159/17

בשם המשיבות
 בעע"ם
 ,6674/17
 ,6741/17

,6904/17
7740/17,8159/17
והמערערות
בעע"ם 6806/17 :

עו"ד שי דקס ; עו"ד אורון סלמון

בשם המשיבים
14-1 בעע"ם
,6674/17
,6741/17
,6806/17
,6904/17
,7740/17
: 8159/17

עו"ד יניב לנקרי, עו"ד יוסי אלגבי

בשם המשיבים
17-15 בעע"ם
,6674/17
,6741/17
,6904/17
,7740/17,8159/17
: 6806/17

עו"ד עמרי כבירי ; עו"ד דניה אמיר

בשם המשיבים
25-18 בעע"ם
,6674/17
,6741/17
,6904/17
,7740/17,8159/17
: 6806/17

בשם המשיבה 26
בעע"ם
עו"ד נאור אילון
,6674/17
,6741/17
7740/17,6904/17
,8159/17
: 6806/17

עו"ד רנה שבולת

בשם המשיבה 27
בעע"ם
,6674/17
,6741/17
7740/17,6904/17
,8159/17
: 6806/17

עו"ד עאסי אשרף

בשם המשיב 28
בעע"ם

,6674/17
 ,6741/17
 7740/17 ,6904/17
 ,8159/17
 : 6806/17

בשם המשיב 29 עו"ד ויקטור מנסור
 בע"מ
 ,6674/17
 ,6741/17
 7740/17 ,6904/17
 ,8159/17
 : 6806/17

בשם המשיב 30 עו"ד קרן אלימלך זמיר
 בע"מ
 ,6674/17
 ,6741/17
 7740/17 ,6904/17
 ,8159/17
 : 6806/17

בשם המשיב 31 עו"ד עמרם מלול
 בע"מ
 ,6674/17
 ,6741/17
 ,6904/17
 ,7740/17
 ,8159/17
 : 6806/17

בעצמו

בשם המשיב 32
 בע"מ
 ,6674/17
 ,6741/17
 7740/17 ,6904/17
 ,8159/17
 : 6806/17

בשם המשיבות עו"ד אליעד שרגא ; עו"ד אדווה בן יוסף
 בע"מ
 ,6674/17
 ,6741/17
 ,6904/17
 8159/17 ,6806/17
 והמערעות
 בע"מ : 7740/17

בשם המשיבים 2- עו"ד ברק מלכית
 1 בבע"מ
 ,6674/17

,6806/17
 ,6904/17
 8159/17 ,7740/17
 והמערערים
 בעע"ם :6741/17

בשם המשיב 3 עו"ד אורן טסלר
 בעע"ם ,6674/17
 ,6806/17
 ,6904/17
 8159/17 ,7740/17
 והמערערים
 בעע"ם :6741/17

בשם המשיבה עו"ד אבי וינרוט, עו"ד אריק מגידוש
 בעע"ם
 ,6674/17
 ,6741/17
 ,6806/17
 ,7740/17
 8159/17
 והמערערת
 בעע"ם
 :6904/17

המשיב בעע"ם בעצמו
 ,6674/17
 ,6741/17
 ,6806/17
 ,7740/17
 6904/17
 והמערער
 בעע"ם
 :8159/17

פרוטוקול

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7

כבוד השופט נ' הנדל: אנו החלטנו על סדר מסוים, אני אומר מראש שאנו נשאל שאלות ונבקש
 שהצדדים יתמקדו בשאלות שלנו. אנו קראנו את כל החומר. לגבי עע"מ 7740/17 החלטנו שלא
 לקבל טענות נוספות אלא להסתפק בחומר שנמצא. נתחיל בטעון של הלשכה.

עו"ד יצחק: אבקש להעיר שתי הערות, האבחנה לא אחזור עליה, הפסיקה ברורה. במקרים של שיקולי הוועדה נקבע שבמקרים של חוסר סבירות קיצונית, במקרים של עוות דין ובמקרה של עשיית צדק. לא ידוע על סמך הוחלט על ידי בימ"ש להתערב ולהוסיף חלופות נוספות.

כבוד השופט נ' הנדל: בימ"ש חושב שהוא עשה צדק ולכן הוא התערב.

עו"ד יצחק: שסוקרים את כל פסיקת בימ"ש הן בערכאה דיונית והן בפסיקת בימ"ש העליון כאשר בימ"ש העליון התבקש להתערב בשאלת של סבירות הוא דחה את כל הטענות אחת לאחת.

ההתערבות של בימ"ש לא היתה בקביעה. בכל המקרים שבהם הערכאה הדיונית התערבה בסבירות של שיקול דעת, בימ"ש העליון ביטל את כולן למעט מקרה אחד.

כבוד השופט נ' הנדל: אדוני יפנה להיסטוריה של הוועדה של הלשכה ושל בימ"ש. יש מקרה קודם שהיה?

עו"ד יצחק: בשנת 2016 הוועדה בדקה, לא זוכר בוודאות באם זה היה ב-2016.

כבוד השופט נ' הנדל: בדיוק מתי?

עו"ד יצחק: אני לא זוכר במדויק.

אני מדבר על שאלה מספר 30, 31 שזו שאלת הסמכות.

למעשה השאלה היחידה שלעניין פירוק שיתוף במקרקעין באם הסמכות לביהמ"ש המחוזי, הוועדה בוחנת על סמך שני פסק דין, שהתשובה הנכונה היא בימ"ש המחוזי, פסק דין הלוש, אבו גן שניהם בדין יחיד.

בימ"ש קמא קבע שצריך להתערב מהסיבה שאין החלכה מחייבת. מפנה לתקנה 18 סעיף קטן 9 אומר – מצטט. קשה להבין מהיכן המסקנה שזו חייבת להיות הלכה מחייבת. הוועדה מפרשת שזו צפייה סבירה של מבחן שהוא רוצה להיות עו"ד שהוא יודע את הפסיקה.

כבוד השופט נ' הנדל: ז"א אם יש ב-2016 בימ"ש אומר שהוא חושב כך והוא לא מביע עמדה סופית, וזו דעה של דן יחיד. מה מצפים מעורך דין, שהוא יהיה טוב יותר באם הוא מתעלם מהפסיקה של 2016 והוא מתייחס לפסיקה של 2017 רק?

עו"ד יצחק: מפנה לפסק דין של כבודו פסקה 4 – מצטט. זה פסק דין שעליו נסמכה הוועדה הבורחנת. אין מחלוקת שזו עמדה שמקובלת על ידי בימ"ש העליון היום, יש גישה של בימ"ש המחוזי. אין פסיקה דין של בימ"ש העליון אומרת את זה, והגישה העדכנית הזו היא הפסיקה העדכנית של בימ"ש העליון שהיא התשובה הנכונה.

1 כבוד השופט נ' הנדל: השופט דנציגר במפורש אומר שאין הלכה מחייבת במצב הזה. אני לא
 2 מבין מה הדיבור שעו"ד סביר לא מכיר את זה. גם בפסק הדין שלי דיברתי על ההלכה מרכזית.
 3 אין הלכה מחייבת אבל הוא יתנהג כאילו יש, ואם אין הלכה מחייבת מדוע לקבל שאלה אחת
 4 ולא את השאלה השנייה? באם אני עושה מאזן אז אולי העמדה שהצגתי במצב יותר חזק כי כך
 5 קבע שופט מחוזי וכך קבע שופט עליון. המשוכה של פסק דין דנציגר כותב במפורש שאין דעה
 6 אחת, אין דעה מחייבת, ולכן יש יותר מתשובה אחת.

7
 8 כבוד השופטת י' וילנר: אולי הוועדה טועה?

9
 10 עו"ד יצחק: יכול להיות.

11
 12 כבוד השופט נ' הנדל: אם השופט דנציגר לא היה נכנס לשאלה הזו, אבל בהכרעה שלו הוא
 13 אומר זאת במפורש. אז מה לעשות עם זה?

14
 15 עו"ד יצחק:

16 פסק דינו של כבוד השופט דנציגר צפו את נסיבות השאלה. המחלוקת שלנו בשאלה באם זו
 17 חייבת להיות הלכה מחייבת. בפסיקות כאלה שהסמכות עניינית שמטבען בדין יחיד כי זה בר"ע.

18
 19 כבוד השופטת י' וילנר: מה ההלכה המחייבת?

20
 21 עו"ד יצחק:

22 שאלה מתבקשת שהוא יהיה בקיא בשינוי.

23
 24 כבוד השופטת י' וילנר: יש הלכה של בימ"ש העליון.

25
 26 כבוד השופט נ' הנדל: אנו לא במצב ששופט אמר משהו בדין יחיד ושופט אמר דעה אחרת ואז
 27 מישהו בא ואומר שזה לא מחייב, שאולי יש משהו שאמר משהו אחר. אבל כאן כתוב במפורש
 28 שאין הלכה מחייבת, אז השאלה מדוע התשובה הזו עדיפה על תשובה אחרת. מדוע התשובה הזו
 29 נכונה יותר כאשר ביהמ"ש מכריז שזו שאלה פתוחה.

30
 31 עו"ד יצחק:

32 מבחינת הוועדה הבוחנת פסק דין של כבוד השופט דנציגר הוא מחדש וקלאסי, הוא במקרה הזו
 33 פירוק השיתוף יהיה לביהמ"ש המחוזי.

34
 35 כבוד השופט נ' הנדל: למה אין משקל לכך שאותו שופט שקבע את זה גם קבע שיש דעה אחרת
 36 ועדיין השאלה פתוחה. מדוע זה לא רלוונטי?

37

עו"ד יצחק:

כי בשלב שהנבחן צריך לענות על השאלה, זה הדין.

כבוד השופטת יי וילנר: אי אפשר לקחת חלק מאותו משפט.

שאלת מה הדין?

עו"ד יצחק:

מה הדין מבחינת הפסיקה האחרונה של בימ"ש העליון שזו הפסיקה.

כבוד השופטת יי וילנר: הדין לפי הפסיקה של דנציגגר יכול להיות ככה וגם ככה.

עו"ד יצחק:

התשובה צריכה להיות לפי הפסיקה העדכנית של בימ"ש העליון.

כבוד השופט ני הנדל: אם היה דיון, הרי מכינים את המבחן של עורכי הדין כדי שיופיעו

בביהמ"ש. אם אדוני היה מופיע מחר בפני בתיק כזה והייתי שואל אותך, מה פסק הדין, מהיכן

הפסיקה הזו, אני בטוח שאדוני יענה שהשופט דנציגגר אומר כך והשופט הנדל אומר כך וכך.

נגיע לשאלה 67, 74 לגבי האגודה השיתופית.

עו"ד יצחק: גם בעניין הזה בימ"ש החליט להתערב והחליט לקבוע תשובה נוספת כתשובה

עיקרית. לטעמנו בימ"ש קמא טעה ובעניין הזה מפנה לפסק דינה של כבוד השופטת נאור בעניין

לברן ששם נאמר – מצטט. העמדה של הוועדה הבוחנת בנסיבות האלה שהכדאיות כעילה

לגיטימית לפירוק היא למעשה הנחה יסודית שכל מתמחה סביר בחלופות שיש לו, כל מה שהוא

מתבקש לדעת משתי החלופות, מבחינת סבירות דעתה של הוועדה הבוחנת לבחון מתמחה זה

אל"ף בי"ת. זו צפיה סבירה.

כבוד השופטת יי וילנר: אתם מצפים שהוא יגדיל ראש, וזה צריך ללכת לאורך כל הדרך.

עו"ד יצחק:

אם גברתי זה היה משהו מחוץ לחומר, אבל בזה בחומר.

כבוד השופטת יי וילנר: השאלה של הלגיטימיות לא מופיעה בחומר.

כבוד השופט ני הנדל: השאלה מדברת על עילה, החוק לא מדבר על עילה. ניחא גם אם היית

אומר צורך, אדוני סווג את זה, מסבך את זה בכך שהוא הולך למונח אחר שלא מופיע בחוק. ז

ה מונח חדש, אז בזמן המבחן הוא צריך להתמודד עם עילה לגיטימית שזה לא מופיע, אין מילה

1 לגיטימית, יש צורך, זה לא מעבר לדרישה המצופה שעולה מהחומר. הוא צריך לפסוק כתקדים
2 בעניין הזה. זה נראה לי הקושי האמיתי. המונח לא חייב מהדין.

3
4 עו"ד יצחק:

5 לטעמנו הוא צריך לבחור בסופו של דבר שהוא יודע שהחוק אומר, ונותנים לו שתי חלופות
6 התאגדות כתברה, הוועדה הבוחנת מצפה ממנו וזה סביר לאור כל החומר שהוא למד לבחינה
7 ששיטת המשפט הישראלי על כל הדינים הקיימים לדעת שהצורך, וכל צורך זה צורך.

8
9 כבוד השופט ג' קרא:
10 עילה זה צורך.

11
12 עו"ד יצחק:
13 כן. כמו שאומר החוק, יש צורך להראות לרשם, במקרה לשיטתנו הוא צריך לפסוק את העילה.

14
15 כבוד השופטת י' וילנר: כך אתם מצפים?

16
17 כבוד השופט ג' קרא:
18 אם משהו נבחן הוא מכיר את החוק, אבל הוא לא מכיר אותו.

19
20 עו"ד יצחק:
21 שאנו מסתכלים על מתמחה שעבר את הבחינה והיום הוא עו"ד אני שואל אותו בנסיבות האלה,
22 והוא יענה שזה בסדר, לזה אנו מצפים.

23
24 כבוד השופט נ' הנדל: אני מצפה שאתה בודק ידע, יש פסיקה, יש סעיף בחוק, ולזה אתם
25 מצפים. פה אתם רוצים שהוא יתמודד בזמן מבחן עם שאלה שאין תשובה. לא במובן שאין
26 תשובה לשאלה הספציפית, אלא אפילו במונח המשפטי.
27 זו שאלה למבחן הבא, אבל זה לא מה שאתם עושים מבחינה היסטורית, שאתם בוחנים ידע.
28 פה יש שאלה ו אני מצפה שעורך דין יענה שאין פסיקה ונראה לי שזה יעבור את המבחן
29 המצדיק. אבל זה לא מוצדק עם המועמדים במבחן.

30
31 עו"ד יצחק:
32 אם זה היה במקרה של שאלה פתוחה, אם היו לו מספר אופציות. אבל שאני נותן לו מבחן
33 אמריקאי עם 4 אפשרויות והתשובות האחרות לא מתקבלות על הדעת לשיטתה של הוועדה
34 הבוחנת. בוועדה יש שלושה שופטים מקצועיים, זו לא סתם ועדה.

35
36 כבוד השופט נ' הנדל: כמו שחברי אמר מה זה צורך שזו עילה, במקרה הזה משהו אומר שנראה
37 לו צורך, ומשהו אחר אומר שלא.

עו"ד יצחק:

איך אפשר להצדיק, מבחינת נקודת מבטה של הוועדה הבוחנת, כיצד אפשר לקבל תשובה כזו.

כבוד השופט נ' הנדל: שמענו את ב"כ לשכת עורכי הדין בעע"מ 6806/17 לא שכנעו אותנו ואנו לא רואים שיש עילה להתערב בשאלות הבחינה 30/31 ו-67/74 דין הערעור להידחות ולכן אין אנו מבקשים תשובה ממי מהמשיבים בערעור זה, נימוקים והחלטה לעניין ההוצאות יינתנו במסגרת פסק הדין.

עכשיו נשמע לפי הסדר הערעורים של המשיבים המערערים הנוספים לגבי שאלות נוספות וגם נושא נוסף, אנו נשמע כל אחד מהערעורים ואח"כ אנו נשמע את הלשכה כתשובה להם ביחד. במובן הזה כל התיקים מאוחדים. אנו נתחיל בעע"מ 6904. אדוני עו"ד וינרוט יתייחס לשאלות 77, 66, 89.

עו"ד וינרוט: אתחיל עם השאלה 77, 66. שאלה שמראה שערעור על החלטה של הרשם של האגודות הוגש צריך להיות מוגש לשר הכלכלה והתעשייה. כלומר שמהו שמגיש את זה לשר העבודה, הוא מגיש את זה לגוף לא מוסמך. יש שלוש חלופות, בימ"ש המחוזי, שר האוצר ושר העבודה. החלופה הנכונה של משרד הכלכלה איננה.

המשיבים בסעיף 49 מציינים שכביכול התשובה של משרד העבודה נכונה. בימ"ש קמא כתב שלא כך, מפנה לעמוד 22 לפסק הדין – מצטט. בעמוד 23 שוב הוא כותב שאין מחלוקת שכל התשובות אינן נכונות והתשובה הנכונה לא הוצעה לבחירתם וזה מחייב את פסילת השאלה.

כבוד השופט נ' הנדל: אם אני מבין מהתשובה שלך שהלשכה קבעה שהתשובה הנכונה ד, והתשובה הלא נכונה היא ב.

עו"ד וינרוט: התשובה הנכונה איננה.

כבוד השופט נ' הנדל: מאחר שאתה חושב שאין תשובה נכונה, אז אתה מבקש לפסול את השאלה.

עו"ד וינרוט: נכון, בדיוק כך.

יש כל כך הרבה חומר, יש כל כך הרבה מה לשאול, אי אפשר להכניס תשובה נכונה ולהכניס את המתמחה למבוד. מדובר בשלוש וחצי שאלות למאה שאלות, זה שתי דקות ועשר שניות לשאלה. כבוד השופט רובינשטיין בפסק דין מכלס קבע שצריך לבחון כאן ידע – מצטט. ז"א לא צריך להכניס את המתמחה לאף תשובה לא נכונה. בימ"ש קמא כותב דבר שלדעתי הביא אותי לכאן, מפנה לעמוד 24 שורות 16-21 – מצטט. אם יש בחינה מבלבלת זה פסק דין לו, אומרת כבוד השופטת פרוקציה זו צריכה להיות מבחן שעונה המתמחה לתשובה תוך שתי דקות, לא לבלבל.

1 וכאן התשובות לא נכונות. אין דבר כזה שיהיו תשובות שאף אחת מהן לא נכונה. עניין של
2 סמכות זה עניין דינארי. זה לא יהיה לעולם משרד העבודה.

3
4 כבוד השופטת יי וילנר: מה שאדוני אומר שאין תשובה שזו תשובה קצת לא נכונה או הכי
5 נכונה.

6
7 עו"ד וינרוט: זו סיבה מצוינת לא לשאול שאלה כזאת. יכול להיות שתשובה אחרת יכולה היתה
8 לגרום עוול. בימ"ש קמא מציין שבספרי הלשכה של המתמחה התשובה הנכונה נכונה של משרד
9 הכלכלה. פה הכינו את הסטודנטים ויודעים את התשובה הנכונה אבל מישהו החליט פ שוט
10 לבלבל אותם.

11 באם הייתי טוען ששאלו 4 שאלות לא נכונות, אז השאלה מדוע לעשות זאת לסטודנט?

12
13 קלדנית: ענת

14
15 עו"ד וינרוט: החלטת ממשלה מפורסמת ברשויות, אין ספק שדבר הזה הוא דין. זה דברים שהם
16 באמת וודאי דין. אין ספק בכלל. אני חייב לומר, אילו מישהו היה מגיש לא עלינו כעו"ד את
17 הערעור ביום האחרון למשרד העבודה, היו אומרים לו פנית ביום הלא מתאים, הוא היה מקבל
18 תביעת רשלנות. אולם בענין סמכות אין דבר כזה. הוא היה מקבל תביעת רשלנות שאי אפשר
19 להגן עליה. אז מה רוצים? שמתחמה יתן תשובה לא רק שלא נכונה אלא שאם עו"ד עושה אותה
20 הוא רשון? וזה עוד בבחינת בחינות לשכה. זה לא הוגן. יכול להיות שכשניסחו את השאלה
21 היתה תקלה אז הוועדה הבוחנת, הועדה שדנה בהשגות, כשראתה מה קורה היתה צריכה לבטל.
22 כי פונים הרבה אנשים אז צריך לבטל את כולם.

23 89/92 זה מקרה דומה. כאן דובר על עו"ד שהלך ושילם הוצאות עבור לקוח כשהסיכום עם
24 הלקוח הוא נסיים ישיב לה (לעוה"ד) את הכספים לאחר תום ההליכים. מה זה לאחר תום
25 ההליכים, זה כמו לשאול מה אורכו של החבל. דבר אחד חסר פה מיד לאחר תום ההליכים,
26 סמוך לתום ההליכים. אם עוה"ד יגיש תביעה לסדר דין מקוצר והוא ישיב בקצרה. הוא יאמר
27 התכוונו שנה לאחר מכן כשאשיג את הכסף. מתמחה שקורא את הדבר הזה הוא יוצא מתוך
28 נקודת ההנחה הבאה (מצטט). אם הוא שילם הוא צריך לגבות תוך זמן סביר לאחר ששילם. תוך
29 זמן סביר בסמוך. לא לגבות ממנו משהו אמורפי בעוד לא יודע כמה זמן. אם עו"ד עושה דבר
30 כזה הוא עושה עבירת אתיקה. אני כבר 30 שנה יודע שזה אסור.

31
32 כבי' השופטת יי וילנר: בגל שזה משהו אמורפי.

33
34 כבוד השופט נ' הנדל: ב' עשויה להיות יותר נכונה לעומת ב' וג'.

35
36 עו"ד וינרוט: כשבאים לעוה"ד עם 4 תשובות שכולן לא נכונות הוא לא יודע מה לעשות.

1 כבוד השופט נ' הנדל: השאלה אם ב' נכון אם ד' נכון אני יכול להבין. אי וודאי לא תשובה נכונה
2 לכל שיטה. וכך גם לגבי ג'. זו לא השיטה. המצב הוא שרק תשובה ד' התקבלה אז צריך להיות
3 מוכנים לסעד הנכון. אי צריך לדעת שזה לא נכון.

4
5 עו"ד וינרוט: אי אפשר לסכם במסגרת סיכום כזה שהיא רשאית לשלם הוצאות. אפשר לסכם
6 עם הלקוח שהוא מיד מחזיר.

7
8 כבוד השופט נ' הנדל: לפי הסתייגות אדוני אם פסק הדין ניתן למשל היום, אז הוא יכול כבר
9 מחר לבקש את הכסף.

10
11 עו"ד וינרוט: כשיש תקנה 144 לתקנות לשכת עורכי הדין שאתה לא משלם עבור לקוח. אם אתה
12 משלם אתה מיד לוקח חזרה.

13
14 כבי השופטת י' וילנך: כשאדוני אומר מיד זה לא מדייק, זה תוך זמן סביר.

15
16 כבוד השופט נ' הנדל: לפני שנגיע לשאלה הנוספת של 2014.

17
18 עו"ד וינרוט: מי יודע מתי מסתיים הליך משפטי? אני לא יודע.

19
20 כבוד השופט נ' הנדל: לפי הטענה הזאת לאחר תום ההליכים המונח יכול להיות לא סביר. אם
21 היה כתוב מיד לשיטת אדוני.

22
23 עו"ד וינרוט: לגבי השאלון של 2014 היו שתי חלופות (מצטט). זאת אומרת היו שתי חלופות.
24 אחת בסוף ההליך והשניה כבר עכשיו. הלשכה אמרה לא נכון בסוף ההליך. אתה צריך לקחת
25 מיד עכשיו. כלומר מתחמים שקוראים את הבחינות הקודמות אומרים הלשכה סבורה שאתה
26 לא יכול לחכות עם זה עד סוף ההליך, אתה צריך לקחת מיד עכשיו וזו תשובה נכונה היתה.

27
28 כבוד השופט נ' הנדל: תשובה שניתנה ע"י בית המשפט ו/או השלכה שתשובה של וועדה אחת
29 לא מחייבת וועדה אחרת.

30
31 עו"ד וינרוט: זה לשכת עורכי הדין מבחינתנו זו אותה לשכה. אין נפקות איזו וועדה היא ממנה.
32 הגוף הזה לא השתנה. לא יכול להיות שבשנה אחת הוא יעביר את מי שכותב כך. אם הוא העביר
33 את האנשים, נניח שהתשובה נכונה, את האנשים שבשנת 2014 כתבו את התשובות האלה הוא
34 לא היה צריך להעביר. הוא גם נתן מסר. הלשכה כשנותנת תשובות נכונות ולא נכונות היא
35 קובעת בכך את חומר הלימוד. המתחמים כשלומדים לומדים אותו יחד עם מה שהלשכה עשתה.
36 אני לא חושב שזו טענה ראויה מטעם הלשכה.

1 ביתס לשאלה זו, באים ואומרים לנו בשנת 2014 עשו את הדבר הזה, הנתון בשאלה היה
 2 שהדברים סוכמו לפני תחילת ההליך ופה זה דברים שסוכמו לפני תחילת ההליך. זה כמו לומר
 3 שדבר השתנה. בשני הדברים אומרים לנו אתה צריך לדאוג לא להיות שהלקוח חייב לך כסף.
 4 אתה צריך להיות באי תלות בלקוח. לכן כדי להיות במצב הזה אם נתת ללקוח תגבה מיד. לכן
 5 בשני המקרים התאריך הוא עתידי ולכן הלשכה אומרת שזה פסול ובצדק.

6
 7 כבי השופטת יי וילנר: אומרת הלשכה לגבי זמן סביר, אנו נחליט מהו זמן סביר?
 8

9 עו"ד וינרוט: יש וודאי משהוא שהוא לא סביר. אם אני מסכם עם הלקוח משהו סביר זה וודאי
 10 לא סביר. זמן סביר זה בסמוך. סמוך לאחר סיום המשפט, שזה עוד יותר טוב מאצלנו ואמרו
 11 שזה לא בסדר. לכן הלשכה אומרת אתה צריך לגבות את זה עכשיו.

12
 13 כבי השופטת יי וילנר: היכן בתשובה די אתה שם את האצבע.
 14

15 עו"ד וינרוט: נתנו לאדוני סיפור. היא עשתה זאת. רשאית או לא רשאית זו שאלת אתיקה.
 16

17 עו"ד וילנר: היא סיכמה עם הלקוח אני מוציאה כסף עבורך ואתה תחזיר לי. לכן היא לא
 18 רשאית לשלם את הוצאות ההחלטה.

19
 20 כבי השופטת יי וילנר: מה הדין? אין כאן שאלה אם המעשה שלה היה לפי הדין או לא. לא
 21 מתייחסים למעשה שלה לפני. מתייחסים למעשה שלה אחרי. מה היא היתה אמורה לעשות
 22 לאחר מעשה. מבין 4 אפשרויות למה די לא נכון? לאחר המעשה.
 23

24 עו"ד וינרוט: כמו שכבודה אומרת היא לא היתה רשאית, אך אם היא עשתה זאת, היא יכולה
 25 עכשיו לעכב את המסמכים בלבד שתגיש בקשה להוצאותיה במועד. זה לא מתייחס לתביעה
 26 בנוגע לעיכבון, אלא לרישא. אז אומרים היא היתה רשאית לשלם בלבד שיוחזר לה בעתיד.

27
 28 כבי השופטת יי וילנר: מה שמפריע לאדוני זה היתה רשאית לשלם. אם היה רשום היתה רשאית
 29 להגיש במועד הכל בסדר.

30
 31 עו"ד וינרוט: יש הנחה בשאלה הזאת דע לך היא היתה רשאית זה בסדר. עו"ד שנוהג כך לא
 32 עובר עבירת אתיקה. זה מיד סיגנל למתמחה כי זו תשובה לא נכונה.

33
 34 כבי השופטת יי וילנר: אז כפי שאדוני אומר תשובה אי נכונה. היו צריכים לסמן את תשובה אי.

35
 36 כבי השופט יי אלרון: יש בעיה עם התנאי. זה לא מופיע.
 37

1 כב' השופטת יי וילנר: למה תשובה אי' לדעת אדוני לפי הגרסה שדיברנו על ד' לא נכונה.

2
3 עו"ד וינרוט: ד' נכונה ללא הנחת היסוד.

4 תשובה נוספת היא 77, 64. כאן מדובר במפרק חדש שרוצה לבחון. מעשים של מפרק בודד.
5 השאלה היא איפה עושים את זה? רק אצלו במשרד או שמא גם בבית משפט. ההנחה היא
6 שלשכת עורכי הדין שחקירה פרטית אי אפשר לעשות בבית משפט. כלומר זו סמכות שאם מפרק
7 אומר אני רוצה שהאיש יעלה לדיון בבית המשפט אומרים לו לא. אני לא יודע מהיכן לקחו דין
8 כזה. מוזר לי עצמי כי מדובר בחקירה שנעשית מכח סמכות של בית משפט. אז אם זה מכח
9 סמוכת של בית המשפט הסמכות היא ראשית של בית המשפט. למה זה צריך להיות אצל עו"ד
10 במשרד. השאלה נוגעת בשורש הסמכות. אני מסתכל בפסקי הדין היכן כתוב בהם שבבית משפט
11 אי אפשר לחקור? לא ראיתי. אין פסק דין שאומר דבר כזה. השלכה עונה בתגובה שיש להבחין
12 בין חקירה פרטית לחקירה פומבית. חקירה פומבית היא רק במקרה של תרמית.

13
14 כבוד השופט נ' הנדל: תשובה ב' היא התשובה התומכת?

15
16 עו"ד וינרוט: כן. זו תשובה נכונה אך באותה מידה הוא יכול להיחקר בבית המשפט עצמו. למשל
17 ג'.

18
19 כבוד השופט נ' הנדל: הבעיה עם תשובה ג' איך שאדוני אומר זאת ה מפרק יכול בלי אישור בית
20 המשפט לדבר על אישור בית המשפט לחקור את המפרק.

21
22 עו"ד וינרוט: טעיתי התשובה היא ד'. רשאי לבקש מבית המשפט. המפרק ייחקר בבית המשפט.
23 למה לא? לבית המשפט אין סמכות.

24
25 עו"ד וינרוט: לדעתי ב' וד' הינן תשובות נכונות באותה מידה.

26
27 כבוד השופט נ' הנדל: אם הוא מגיש בקשה כזו בית המשפט רשאי להעתר לבקשה, יכול
28 להיעתר? חוץ מזה יש לך עוד הסתייגות מהשאלה?

29
30 עו"ד וינרוט: אני מסתכל בחומר, אני לא מבין מהיכן המתמחה צריך לדעת אם דבר כזה הוא
31 בבית משפט, או אצלו בחדר. בחוק יש סמכות לחקור. לא כתוב היכן זה נעשה. נאמר יש פסק
32 דין שהפרוטוקול של מאמר.

33
34 עו"ד מלכית לעע"מ 6741/17:

35 כבודה אמרה שצריך גם עקביות. מצד אחד לגבי שאלה 67 אומרים מה פתאום. אתה צריך לדעת
36 גם דברים שהם תוך שיקול הדעת מתוך הידע שצבר מתמחה וכיוצ"ב. לא רק מה שכתוב בחוק
37 עצמו, כאשר מגיעים לשאלה 66 שזה דף לפני דף אחרי, אומרים סליחה. זה כתוב בחוק. זה

1 שהיה עדכון לחוק בשנת 2005 אומר, שר העבודה בוטל. בשנת 2016 החזירו את סמכויותיו של
 2 שר העבודה אך לא החזירו לו את הסמכות לדון בעבודות שיתופיות. אומרים חבריי שהיינו
 3 יכולים לקחת את הטיעונים שלהם לעשות גזור הדבק ולהעביר אותם לכאן. הם טוענים בסעיף
 4 96 לכתב הערעור שלהם שהידע שצבר שהוא ידע בלתי נפרד מהבחינה. זה מופיע בע' 24 בש' 20-
 5 25 בבית המשפט המחוזי. גד גור הוא מתמחה שלי. הוא יודע שדנה יועמ"ש. המתחמה שידוע
 6 שזה משרד הכלכלה ולא משרד העבודה, לא יכול לכתוב משרד העבודה כי הוא יודע שזו שאלה
 7 שגויה. יש כאן ענין של כשל לוגי. בית המשפט קובע כממצא עובדתי על סמך הדועת בעל דין
 8 שאין תשובה נכונה. כל התשובות שגויות. יכול להיות שיש תשובה שהיא לא כליל השלמות.
 9 אתה צריך לבחור את התשובה המתאימה ביותר. אך יודעים שיש תשובות שמטרתם לבלבל
 10 אותם. מה שנקרא מסיח. מה שחד משמעית לא נכון. צורף לכתבי הטענות עמוד מכתבי ההכנה.
 11 דעו לכם ששר העבודה היה נכון וכיום הסמכות עברה. כלומר נתנו תשובה. לא התשובה הטובה
 12 ביותר. זה לא נכון. תשובה צריכה להיות נכונה, לפחות בחלקה. מתמחה יודע שהתשובה נכונה.
 13 הוא ילך ויבחר אלטרנטיבות אחרות. אנו יודעים שסעיף 91 לחוק בתי המשפט קובע סמכות
 14 שיורית. הוא יודע שזה לא נכון. מדברים כאן על סטנדרט כפול. הסטנדרט הכפול לא נכון להם.

15
 16 עו"ד טסלר: כשהתלמידים שלי הגישו את ההשגות. הסברתי להם שבית המשפט נוטה לא
 17 להתערב אלא אם כן זה חריג. עכשיו עלינו לטעון. כמובן שהיום זה חריג. מתוקף היותי מלמד
 18 התלמידים אני עוקב אחר המשיבות. צרפתי לכתב הערעור תצהיר שלהם ממחזור קודם מוצג
 19 י"ב לעיקרי הטיעון. שם הם אומרות שהרשימה היא לא רשימה סגורה. כשאני כותב את
 20 הספרים ואני יודע שהרשימה היא לא רשימה סגורה אני חייב להתייחס לכל דין קיים. היום
 21 אומרים לי אתה תסתכל רק על החוק. היום יש חוק העמותות. רשום שם שר המשפטים או שר
 22 הפנים.

23
 24 כבוד השופט נ' הנדל: הדוגמא ברורה.

25
 26 עו"ד טסלר: אם הולכים לשאלה 20 הן מצרפות מוצג 1 של המתמחה של הלשכה. הן מסבירות
 27 שם מדוע דיני עבודה זה חלק מחומר הלימוד. אני מבקש ללכת כמה עמודים ושם כתוב שיש
 28 להגיש את הערעור לשר הכלכלה. אם אלך לפי שאלה 97 טענת הנגד שלהם שהשאלה על נושאים
 29 לא על חקיקה.

30 שאלה 29 הם אומרים מה פתאום אתה קורא את לשון החוק של חוק ההסגרה.
 31 לגבי מחזור קודם נפלה שאלה על פי הוראת ממשלה. הם הרגע טענו שהוועדה לא כפופה לטענות
 32 וועדה קודמת. אותה וועדה שפסלה במחזור קודם שאלה 86 במחזור נובמבר, עכשיו לא רוצים
 33 לפסול את השאלה. כלומר הם אומרים אל תקבלו את משפחות פה, לא לתת להם להיות עורכי
 34 דין למה?

35 כשביתה משפט בא לבחון את הסטנדרט הכפול בקשר לקביעת בית המשפט הגשנו עתירה
 36 ממוקדמת. כל מה שטענו זה לפי הספרים כך שלא נכון לומר שנקטו בטעם כפול.

37

1 עו"ד דקס: לגבי שאלה 66 אין לי מה להוסיף על דברי חברי המלומד. לגבי שאלה 89, אוסיף
 2 טענה אחת קצרה, בית המשפט הנכבד עמד על ההבדל בין הצורך להחזיר את ההוצאות תוך זמן
 3 סביר או מיידית. מהו זמן סביר לשכת עורכי הדין קבעה. צרפנו את תיק המוצגים החלטת
 4 וועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין שקובעת שהמתנה עד סוף ההליך אינו זמן סביר ולכן גם
 5 אם זה לא מייד זה בטח לא זמן סביר לפי החלטות השלכה עצמה. זו החלטה משנת 2010 ולא
 6 בכדי לשכת עורכי הדין קבעה שזה לא סביר.

7
 8 כבי' השופטת י' וילנר: אז אדוני מסכים שהיא היתה רשאית להניח את הנחת המוצא הזאת?
 9

10 עו"ד דקס: כן. לתשובה 9. אינני מבקש מכבודכם לקבוע מהי התשובה הנכונה. כל שאני מבקש
 11 מכבודכם, היא לקבוע שהיא נוסחה בצורה לא סבירה במקרה הטוב, במקרה הרע נפלה בה
 12 טעות דפוס.

13 כאן בכל הכבוד הראוי הטעות המשפטית שנפלה בידי בית משפט קמא בית המשפט קמא קבע
 14 שלמרות שהשאלה נחתכה ניתן היה לפתור אותה נכונה. זה אולי נכון שאנו בתנאי מעבדה בלי
 15 לחץ של שתי דקות לפתרון שאלה. כשאנו חושבים בצורה יותר רגועה. בטח ובטח בלחץ של
 16 בחינה שיש זמן מוגבל לענות על כל שאלה. הזמן הסביר, מנקודת מבט זו ניתן לבחון את הדבר.
 17 ניתן להתבלבל או להסתמך על ניסיון עבר.

18
 19 כבוד השופט נ' הנדל: אפשר להקשות ולומר שיש בעיה בשאלה איך שהיא מנוסחת אך אם אתה
 20 ממשיך וקורא את התשובות ניתן להבין. זה אמנם קושי אך יחסית קל להתגבר על הקושי הזה.
 21 בקריאה אולי צריך לקרוא לא פעם אחת אלא פעמיים. אני לא אומר שזה כמו השאלות
 22 האחרות, השאלה אם זה מצדיק את פסילת השאלה. אתה מדבר על משהו רחב יותר שהוא
 23 פסילת כל השאלות.

24
 25 עו"ד דקס: יש לבחון את השאלה האם ניתן לבחון את השאלה בשעת בחינה. בשעת לחץ של
 26 בחינה.

27
 28 כבוד השופט נ' הנדל: זה מה שקורה בפועל.

29
 30 עו"ד דקס: בזמן לחץ כשזמן מתקתק הוא נזכר ששנה קודם היתה טעות דפוס.

31
 32 כבי' השופט י' אלרון: אין זמן להזכר במה שהיה שנה קודמת.

33
 34 עו"ד דקס: גם הלשכה בכתבי התשובה שלה מודה שפנו אליה תוך כדי ושאלו אותה מה קורה
 35 פה. יש פה שאלה שאין לה סוף. המשיבות טוענות שבכל מקרה שהשאלה נשאלה היתה תשובה.
 36 היא הנותנת. ברגע שלשכת עורכי הדין מקבלת הצפה של שאלות שלא נוסחה טוב דווקא במקרה

1 כזה או היתה צריכה להינתן הבהרה לכולם בזמן אמת באמצעות מערכת הקריזה, וכולם היו
2 יודעים שעליהם לחזור אל השאלה או לפסול את השאלה.

3
4 כב' השופטת יי וילנר: היכן בפסק הדין הלשכה מודה בטעות בשאלה?

5
6 עו"ד דקס: זה עלה בבית משפט קמא. לגבי שאלה 20 השאלה היא לחוסר סמכות לא לחוסר
7 סבירות. השאלה היא חלק מהמונח סדרי דין.

8
9 כבוד השופט נ' הנדל: לכך הלשכה נתנה תשובה מאוד מאוד מפרטת ולפי התשובה ניתן
10 להסתייג. זה רק אחד מהנימוקים. אתה צריך לשכנע אותנו למה לא לקבל את זה.
11 אם המונח היה כולל את כל התביעות האזרחיות, אז מדוע התקנות החדשות שתוקנו אך עת
12 התקנה 18.3 (מצטט)?

13
14 כב' השופטת יי וילנר: בגלל העתירה הזאת. למען הסר ספק. כי הספק עלה.

15
16 עו"ד דקס: מחוקק המשנה לא סתם ריבה את המונח בוררות. סדרי הדין במונח בוררות לא
17 תואמות את סדרי הדין בדיוק כפי שהתקנות כתובות בתקנות המיוחדות. לפי בג"ץ אמיר מה
18 שלא כתוב באופן מפורש ובאופן מילולי לא בחומר.

19
20 כב' השופטת יי וילנר: זו בדיוק הטענה.

21
22 עו"ד דקס: הוסיפו בוררות ולא הוסיפו סדרי דין בעבודה.

23
24 כב' השופטת יי וילנר: כמו שהם הוסיפו את סדרי הדין בעבודה.

25
26 עו"ד לנקרי: מוכרחים להזכיר מועד בחינה לפני כשנה שופט שמונה לבית משפט נכבד זה
27 השופט מינץ. מקרים מאוד זהים למקרים שבפנינו. גם חוק ותקנה. גם שם בפשרה השאלה הזו
28 נפסלה. מעבר לזה ציינו שאלה ממחזור קודם שגם נפסלה. כאן חשוב לומר מה מחפשות
29 המשיבות. אם המשיבות מחפשות שאלה למדרג הנורמטיבי, חוק ותקנה וכיוצ"ב. מותב שיתכבדו
30 וישאלו.

31
32 כבוד השופט נ' הנדל: אין חובה להדגיש מה השאלה. השאלה כאן שאפשר להסכים שהמקום
33 היחידי שיש סמכות הוא בית המשפט המחוזי בירושלים. מאחר וזה המצב המשפטי, וגם המצב
34 המשפטי שבתחרות כשהחוק גובר, מדוע אנו צריכים להתערב בזה?

35
36 עו"ד לנקרי: ברגע שתקנה 3 קובעת כל בית משפט מחוזי בישראל, כמה דקות עומדות לזכותו.
37 לא זו מטרתה של השאלה.

1
2 כבוד השופט נ' הנדל: אין אף תשובה אחרת שיכולה להיות נכונה גם לשיטת אדוני. יש תשובה
3 שבית המשפט המחוזי בחיפה בלבד. יש תשובה שזה בית המשפט העליון ויש תשובה או חיפה או
4 נצרת.

5
6 עו"ד נצרת: אנו מבקשים לפסול את השאלה. אם היה כתוב בית המשפט בנצרת, היינו יכולים
7 לחיות אם זה.

8
9 כבוד השופט נ' הנדל: אבל התקנה מוכרת. זה המצב המשפטי. וגם אם הם לא הכריזו שזה
10 המצב וגם אם הם לא חשבו שזו הסיבה, לפי המבחן הם צריכים לדעת מה גובר על מה. מה
11 הפסול במסקנה של בית המשפט המנהלי?

12
13 עו"ד לנקרי: אנו סבורים שישנן שאלות שמוטב שלא יישאלו. באשר לענין של מועד 2010
14 ששאלה זהה נפסלה, בית המשפט קמא קובע שהחלטות וועדה, בגלל שנוי חברי הרכב הוועדה
15 היא אינה כפופה להחלטות אחרות וזו טענה שאינה יכולה להישמע ובטח לא להתקבל. רוצה
16 לומר, שהיום אזרח זה או אחר קיבל הנחה בארנונה מאותה רשות מנהלית, מאות העיר, היום
17 יאמר בואו נפתח זאת מחדש. בטח לא בדין המנהלי. זה שמשגה שנקט בו בית משפט קמא.

18
19 עע"מ 7740/17 עו"ד שרגא: לנו יש בקשה לסגירת דלתיים ואבקש לקחת את התיק שלנו בסוף.

20
21 כבוד השופט נ' הנדל: אנו דוחים את סגירת הדלתיים. בחנו את הסדר. אנו מודעים לבקשת
22 אדוני. שמות הנערות חסויות ונסתפק בכך. זה מה שהחלטנו.

23
24 עו"ד שרגא: לאור העובדה שיש כאן בקשה תלויה ועומדת.

25
26 כבוד השופט נ' הנדל: אין כאן בקשה. דחינו אותה.

27
28 עו"ד שרגא: היה פה צו ארעי שהופר.

29
30 כבוד השופט נ' הנדל: זה יישקל בענין ההוצאות. אנו רוצים לשמוע את הערעור. הנושא הראשון
31 האם היתה הפרה של התנאים הראויים למערערת. הנושא השני הוא ההוצאות. לצורך הדיון
32 כאן נצא מתוך הנחה שלגבי הפרת התנאים יש הפרת תנאים. השאלה שמעניינת אותנו הוא
33 הסף. כלומר ההנחה שזה לא בסדר איך שניהלו את הענין והתנאים לא היו בסדר. מה הסעד
34 שאדוני מבקש מאיתנו במסגרת הענין הזה במסגרת הערעור הזה? כי שם יש קושי ואנו מניחים
35 הנחות לטובת המערערות שלא צריך לחזור.

1 עו"ד שרגא: אני שמח. אגב, בקושי קיבלנו זמן לדבר שם. וככל שכבודכם רואה את הפורום הזה
2 נדחס בחדר קטן בבית המשפט המחוזי בירושלים וודאי לא התאפשר דיון עובדתי. לצורך הענין
3 לא אחזור ולא אנסה לשכנע את כבודכם לאור העובדה שכבודכם אמר שהוא מכיר בעובדה שלא
4 היו התנאים.

5
6 כבי' השופטת יי וילנר: נניח לצורך הענין שאכן זה נכון, מה הלאה?

7
8 כבוד השופט נ' הנדל: לצורך הענין לא כל כך חשוב אם יש 8 הפרות או 10 הפרות. אני לא חושב
9 שמדובר בזוטי דברים. האם צריכים לתת תנאים מיוחדים טובים יותר. מה הסעד שבית המשפט
10 במסגרת ערעור זה יכול לתת?

11
12 עו"ד שרגא: ברור דבר אחד, שפעם הופרה זכות חוקתית. אין חולק על כך שמופרת פה זכות
13 חוקתית אותה זכות שמחייבת להעניק לאותם אנשים עם מוגבלויות ולא אפרט מהן לאור צנעת
14 הפרט.

15
16 כבוד השופט נ' הנדל: זה כתוב בחוק. החוק בלשכה מחייב זאת.

17
18 עו"ד שרגא: אנו כן יכולים להתערב מהו הסעד הראוי, אך ברור שסעד צריך להנתן.

19
20 כבוד השופט נ' הנדל: צריך לתת סעד. השאלה אם אנו במסגרת הזאת צריכים לתת סעד. יש
21 סעדים אחרים. יכול להיות סעדים כספיים למשל.

22
23 עו"ד שרגא: גם ציפיתי שלשכת עורכי הדין, נאה דורש נאה מחייב, הם לא יכולים לבוא ולטעון
24 מעשה שטן. כששומעים שני כלבים רבים זה מעשה שטן. היה מגיע נכה עם עגלת נכים והמעלון
25 לא היה עובד והוא לא היה מגיע לכיתה, אז זה מעשה שטן? לכן אני אומר יש לי הרבה מה לומר
26 בענין.

27 השגיאה הראשונה שבית המשפט שוגה שהוא מתעלם מיתר הסעדים. שנית, הוא שוגה כשהוא
28 לא קובע שהפגיעה בזכויות המערערות מחייבות סעד. פעם שניה הוא שוגה בכך שהוא מתייחס
29 רק לסוגיית הדפקטו. מפנה לעי' 32 לפסק הדין בית המשפט קמא מתייחס רק לשאלת הדפקטו.
30 דרשנו סעד חיובי שישווה את מעמד המערערות למעמד יתר המבחנים. ברור, זה הרי מצחיק. לו
31 הם היו נבחנים בכיתה קטנה מצבם היה טוב יותר.
32 מפנה לסעיף 14 להודעה המעדכנת סעיף 17 (מצטט).

33
34 כבוד השופט נ' הנדל: מה שאדוני אמר יש בכך הגיון. אתם אומרים איך אתם יכולים לדעת.
35 אני מבקש משהו מידתי. השאלה היא יש שלושה מצבים. השאלה אם המצב השלישי צריך
36 להיות כמו המצב השני והראשון. אם ציון עובר זה 60 עבור מישהו אחד זה יהיה 62 לצורך
37 הדוגמא. בדרך כלל התוצאה היא 70 ועכשיו 80 אז יש תוצאות אריתמטיות להגיע למצב הזה.

במבחן זה 60 זה לא ציון עובר. איך אני מצדיק את התוצאה הזאת?

עו"ד שרגא: יש כל מיני שיטות להגיע. מפנה למוצגים 19, 20. שם הוא מציע לפרופ' אבן נוסחא מיוחדת למצבים בהם הם לא עברו את המבחנים. הציעו במוצג 16 בבחינת הלשכה 2074 שהציון של האוכלוסיה הזאת יהיה 60 ולא 65. השאלה הנשאלת היא איזה מכניזם יקרה.

קלדנית: גלית

עו"ד שרגא: אפשר היה לצורך העניין אם אפשר היה לצורך העניין הרי גם בתקנות הלשכה יש 12 נקודות לכל פרק. יש כל מיני סידורים שאפשר היה למצוא שהוא סביר ומידתי ומתקן את הפגיעה הזו. אגב פקטור שביהמ"ש שלל אותה אנו צירפנו את העתמ מוצג 18 ביהמ"ש המחוזי ציין את שציין. אנשים רגילים שרק נמנע מהם לצאת לשירותים. אגב כנראה שעדיף להיות תחת כנפי המדינה כמו רואה החשבון ולא תחת כנפיה של לשכת עוה"ד לבחינות. צירפנו היה אירוע נוסף של בחינות מועצת רואי החשבון לשם הוזמנו כל נציגי המדינה וגם נציגי לשכת עוה"ד בדיון בעניין החוק בכנסת, עמ' 19 לפרוט'. המונח "פקטור" זה לא המונח שהלשכה לא משתמשת בו וגם במועצת רואי החשבון לא רק שהציעו בחינה מקלה כפי שהצענו אלא שלא מזמן החליטה המועצה להקל בבחינה האחרונה. שם הוחלט בחשבון 3 מתוך ה – 6 מסך כל השאלות. אם אנו מגיעים למסקנה הזו אם אנו רוצים לקחת את כל האנשים הללו עם המגבלות לכבד אותם שהם שונים ולא רק סיסמאות ואמירות יפות שאנו ניקח את האנשים שהם חלק מהחברה אנו רוצים לראותם כחלק מהחברה ובסופו של יום לא לתת להם את מה שלא מגיע להם. כשיש לך 2 כלבים שנובחים לך משך 3 וחצי שעות אינך יכול לחשוב על שום דבר בוודאי אלו המוגבלים. לכן, הסעד מונח על השולחן זו שאלה של גוד ויל. הועדה היתה צריכה לשבת אותם 3 שופטים היו צריכים להחליט בזה.

כבוד השופט נ' הנדל: אני מדגיש כי זה עניין שמעוגן בחוק ולא בזכות של חסד. בעיקרי הטיעון של מר פומס יש קושי לגבי אם הבקשה בתיקון הערעור אנו לא יכולים לדון בדברים אלה. אדוני יתייחס לכך. אם אדוני רוצה להתייחס לשאלות השונות ובמיוחד אלה שעולות כאן לראשונה, זה נראה לי 2, 93 – 90 כי לגבי האחרים שמענו טיעונים. אדוני יתחיל בזה.

מר פומס: עו"ד שרגא טען לגבי מה שכתבתי לגבי הפקטור שנטען ב – 3.10.

כבוד השופט נ' הנדל: אולי נתייחס לזה בכל מקרה. לא איפשרנו זאת אולי זה יעלה במקרים אחרים.

מר פומס: אם הפקטור הזה ימומש הציון הוא 55. לגבי העניין האחר, הסברתי בצורה מאוד מפורטת. הם מתייחסים לנושא הבג"צ שדחה, אך מעשי הדין שנטענו שם שונים מהסעדים שאני

1 דרשתי שהם שונים לחלוטין. אני מבקש דברים אחרים על אותו בסיס. אם שוטר עצר אותי
2 בדרך ונתן לי קנס ובדקתי זאת והוא שוטר חדש, אז הקנס צריך להיות מבוטל.

3
4 כבוד השופט נ' הנדל: הבנו זאת. אנו נשקול זאת בהמשך. כעת אדוני יתייחס לעניין זה.

5
6 מר פומס: שמעתי את כל הדיון, האב"ד שאל את עו"ד יצחקי, אפנה לעתירתתי בסעי' 15-16 ישנן
7 2 טבלאות מסודרות. שם מראים במועדים מסויימים מה נפסל וכמה. בסעי' 16 מראים את כל
8 אחוזי המעבר ב - 12 שנים האחרונות.

9
10 כבוד השופט נ' הנדל: כדי שזה לא יהיה שנוי במחלוקת. רציתי לאפשר ללשכה להתייחס לזה
11 בחומר.

12
13 מר פומס: נקודה שניה, האב"ד אמר זאת קודם שיש לתת תשובה מלאה - לדעתי ביהמ"ש
14 המחוזי הוטעה. לא ניתנה לו תשובה מלאה לגבי השאלה הראשונה לגבי מומחיות הועדה
15 וקיומה. כשרציתי לטעון בקשר לזה ביהמ"ש אמר לי כי אטען אותה לאחר מכן. אפנה לסעי' 37
16 לפסה"ד נאמר כי הייתי בשיהוי ניכר אך הועדה ידעה זאת קודם וגם עוה"ד של הלשכה. יש כאן
17 עורך דין שמייצג את הלשכה ואת הועדה באותו כובע, לדעתי זה נראה לא תקין. הייתי מצפה כי
18 שני עורכי דין ייצגו ולא עורך דין אחד. הם לא נתנו תשובה מלאה לביהמ"ש קמא. בהחלטה
19 שקיבלתי מהשופט והם הגישו תשובה לטענה ניתנה החלטה, מקריא. רק בבג"צ הם טענו כי
20 היא לא היתה רשומה ורק במאי היא נרשמה, למעשה הבג"צ היה לאחר הדיון ביולי. לגבי זה
21 שדיברו 89.92 אני טוען כי אם התשובה הנכונה היא התשובה א' היא הנכונה. רק תשובה זו
22 יכולה להיות אם בכלל להיות נכונה מבין כל האחרות. זו הגרועה פחות, אך תשובה נכונה, אין
23 פה. הוספתי עוד 4 שאלות, אצלי הגרסאות הן ב', אומר את גרסתי ולא את האחרות. אני
24 מתייחס לשאלה אחת שלי, גרסה 2, היא שאלה 20, נושא השיהוי כתוב כי אפשר להגיש זאת
25 יחד. היא יכולה לעשות זאת בשנה מסויימת ולאחר 18 שנה היא יכולה לעשות פיצול סעדים,
26 הגשתי פסיקה זה מפורט בעתירה המנהלית שהגשתי. פניתי לשופט שאלתי על השאלות
27 האחרות, אמר לי כי מה שברור לו הוא יחליט לאחר מכן. כפי שאמר נציג לשכת עוה"ד אך בגלל
28 שכל דבר הוא שיהוי ואפשר לקרוא לו "פסק דין שיהוי" כך כולם קוראים לו, למעשה אולי
29 פיצול סעדים זה תקין ושיהוי של יומיים שלי לא תקין. אני טוען לשיהוי ויש להותיר את חלופה
30 ב' כנכונה, במקרה שלי. שאלה 19, שזה 2.19 יפוי כח בהחתמה, אני טוען כי יש להותיר את
31 חלופה ג' כפתרון ראוי, כמתמחה שלחו אותי לעשות מסירות. באתי לעורך הדין אמר לי אני
32 עורך דין של X אמר לי כי יש לו יפוי כח רק לגבי מי שיש לו. שאלה 88.93 הנאמן ואני מקריא
33 את מה שכתבתי בעיקרי הטיעון, הנאמן לא צריך להיות שותף ואם הוא רוצה לתבוע עליו
34 לתבוע תוך זמן סביר ללא שיהוי. אני טוען כי השאלה צריכה להיפסל כי אין אפשרות נכונה.
35 שאלה 90.91 זו שאלה קלאסית שיש להתיר את החלופה א' שהיא יחידה וטענות הלשכה אינן
36 נכונות לחלוטין - אני אומר כי אף אחד מהעובדים לא מקבל שווי שימוש רוכבים, יש שווי
37 שימוש עורך דין מה שרוצים. אף אחד מהעובדים שקיבל ייעוץ לא קיבל בתלוש שכרו שווי

1 שימוש עורך דין לכן אסור לעורך הדין לתת שירותים כאלה, זה מנוגד לחוקי המס זה לא תקין
 2 ולא ראוי. החברה משלמת לעורך הדין והעובדים לא צריכים לשלם. תשובת הלשכה לא נכונה
 3 לחלוטין. התשובה היחידה היא חלופה א', כפי שכתבתי. לדעתי שני החלקים הראשונים הם
 4 מהותיים מאוד. המילה "פקטור" יש כל מיני סוגי פקטורים לא חסר וכולם יודעים איך לעשות
 5 אותם. את המתמטיקה של ההבטחה של יו"ר לשכת עוה"ד מה שהיא קיימה ב – 3.10 כפי
 6 שאמר עו"ד שרגא, עושים 7283 כפי שצויין הועדה הציון הוא 55.

7
 8 עו"ד שרגא: התיישבתי מהר מאוד, הדהד לי מה שאמרה השופטת וילנר. השאלה אם עלי
 9 להמשיך לפרט את השגיאות שנפלו.

10
 11 כבוד השופטת יי וילנר: רציתי לדייק בהנחה. ההערה האחרונה של החוק.

12
 13 עו"ד שרגא: מילה נוספת, כאשר מנסים לאבחן את פס"ד מכנס, שם דובר על פקטור אחר לא
 14 הופר שום דבר חוקתי זה לא דומה ואין קשר בין הדברים.

15
 16 עו"ד שיבולת: נכתב לגבי המשיבים, מקריאה. אם אני משיבה בערעורים האחרים וגם לערעור
 17 הלשכה מותר לי לטעון באשר לערעורים אחרים. ציינתי זאת בערעור.

18
 19 כבוד השופט נ' הנדל: המשיבים שמתנגדים לערעור הלשכה אמרנו מה שאמרנו. לגבי המשיבים
 20 ההנחה שלנו כי חוץ מהלשכה איש לא מתנגד לקבלת הדברים.

21
 22 עו"ד שיבולת: אך רוצים לנמק.

23
 24 כבוד השופט נ' הנדל: הדברים כתובים. לא אמרנו שלא נעיון בדברים.

25
 26 מר פומס: הערה נוספת, את ה – 10 עמודים שלי שלחתי בפקס. היה ויכוח אם זה נקלט או לא.

27
 28 כבוד השופט נ' הנדל: אנו מקווים כי הכל התקבל.

29
 30 מר פומס: נטען שם כי נתתי דברים לאחר מכן, אז אני אומר כי צירפתי את המסמכים על בסיס
 31 השופט אלרון על בסיס מה שצירפתי. יש לי עותקים.

32
 33 כבוד השופט נ' הנדל: לא נקבל חומר נוסף. אנו נשמע את ב"כ הלשכה. לגבי המשיבים אנו
 34 נקרא ונשקול את הדברים. מה שאנו מבקשים מאדוני לומר את השאלות תחילה.

35
 36 עו"ד יצחק: אעיר רק כי לאור הטיעון הזה אולי זו תחושה סובייקטיבית חייבים לזכור שיקול
 37 הדעת של הועדה הוא שיקול דעת שההתערבות בו היא מאוד מאוד תריגה. אנו לא בוועדת

1 ערעורים על הועדה הבוחנת. הועדה הזו מקצועית מאוד. התחושה שהיתה לי גם בביהמ"ש קמא
2 זה שאנו יורדים לכל חלופה ובודקים אותה, אך זו לא ההלכה. ההלכה היא ברורה.

3
4 כבוד השופט נ' הנדל: זה כן מוסכם. עד כמה צריכים להתערב ויש את פסה"ד של השופט מזוז
5 מול עמדת השופטים: רובינשטיין ושהם, אי אפשר לומר כי הכל כ"כ ברור. אנו במשפט המנהלי
6 עם כל המשתמע מכך. גם אדוני מדבר איתנו כעורך דין אל משפטנים. אנו מודעים לכך. אני לא
7 אוהב לא לדייק במציאות. אנו כאן ערכאת ערעור על בית משפט מנהלי וזה מוסכם.

8
9 עו"ד יצחק: שאלה 66 – אתחיל ממה שמתבקש, כשקוראים את השאלה, אקריא את סעי' החוק
10 עליו הסתמכה הועדה, סעי' 51 לפקודה, מקריא, נבחן, שמוצבת לו השאלה. כשאנו רואים שיש
11 או בימ"ש מחוזי או שר האוצר או שר העבודה. ראשית, בימ"ש מחוזי בבי"ש 30 ימים כל
12 מתמחה שמכיר את החוק יודע כי מבחינת מועדים זה לא מתקבל.

13
14 כבוד השופט נ' הנדל: הטענה היא שאין אף תשובה נכונה. אדוני לא צריך לעבור תשובה
15 תשובה. השאלה היא אם זה מקובל. אם אין שום תשובה נכונה וכולן לא נכונות אזי הטענה
16 שהיה צורך לפסול את השאלה.

17
18 עו"ד יצחק: לדעתי יש תשובה. כל זמן מדברים כאן על אותו נבחן שיושב מול השאלה וצריך
19 לבחון ורואה כי אין כאן שר הכלכלה והוא מתבלבל. הרי כל אחד יודע כי זה לא 30 ימים וזה
20 לא צריך להיות א-ב. זה גם לא יכול להיות ג'.

21
22 כבוד השופט נ' הנדל: אז גם ד' זו לא תשובה. נניח כי התשובות לא מדוייקות כ"כ אז אף
23 תשובה לא נכונה אם כך.

24
25 עו"ד יצחק: הפקודה אומרת שר העבודה. חבריי אומרים כי יש עוד פקודות ששינו את המצב
26 העובדתי שהיו יש להגיש לשר הכלכלה. מה הם אומרים שהמתמחה אמור לדעת? הוא לא אמור
27 לדעת העברת סמכויות. הוא אמור לדעת כי ב – 2003 שינו את השם, אח"כ שינו שוב את שם
28 המשרד, זה החלטות הממשלה שפורסמו. צריך להכיר את כל הגלגולים. יש משרד שהוא משרד
29 העבודה העבירו אליו סמכויות. לכאורה זה אותו משרד שהחליפו לו שמות.

30
31 כבוד השופטת י' וילנר: לדעת אדוני תשובה ד' היא נכונה? כך אנו רוצים כי עורכי הדין ישיבו?

32
33 עו"ד יצחק: התשובה הזו נכונה.

34
35 כבוד השופט נ' הנדל: אדוני אומר כי המתמחה יודע יותר מדי, הוא לא צריך לדעת את התשובה
36 הנכונה וזה לא טוב שהוא ידע את התשובה הנכונה, אני לא מקבל את זה. אדוני אומר כי מי

1 שיודע את התשובה לשאלה עצמה, זה למעשה מקצוע פרקטי. מחר אתה צריך לנקוט בהליך זה
2 נניח במשרד, למי אתה מגיש?

3
4 עו"ד יצחק: אין מחלוקת כי מגישים לשר הכלכלה.

5
6 כבוד השופט נ' הנדל: אז איך יכול להיות שאם צריכים להגיע לשר הכלכלה, והוא לא מופיע,
7 שאנו נשלים את זה כך?

8
9 כבוד השופטת י' וילנר: השאלה כאן היא מה הדין?

10
11 עו"ד יצחק: החלטות הממשלה מ- 2003 לא העבירו סמכות למשרד הכלכלה. אפשר לראות את
12 כל החלטות הממשלה. שינו את שמות המשרדים פעם שינו את זה למשרד התעסוקה. שינו את
13 זה. היו גלגולים. מה מבקשים? כבודכם מכירים את היקף הפסיקה שמגיעה לערכאות השונות
14 לגבי התערבות לא בשיקול הדעת אלא בכך שהועדה הבוחנת חרזה מסמכותה. מדקדקים איתנו
15 על קוצו של יוד ומועלות כל מיני טענות שביהמ"ש מקבל אותן. בבג"צ אמיר קבעו כי החומר
16 הוא רחב היקף ולכן צריך להיות ממוקדים ומצומצמים. עכשיו באים חבריי ואומרים, זה לא
17 הבעיה שלכם. מבחינתי אני חושב כי לועדה הבוחנת יש סמכות הרבה יותר רחבה ממה
18 שהתקנות אומרות. היא יכולה גם ילקוט פרסומים כי זה דין; היא יכולה גם החלטות ממשלה
19 ולא משנה אם אלה מעבירות סמכות או לא. מתמחה צריך לדעת כי החלטת ממשלה ששינתה
20 את שם המשרד צריכה להיות מציזו התשובה הנכונה. אתה צריך לבחור את התשובה הנכונה
21 ביותר.

22
23 כבוד השופט נ' הנדל: מה אם כל התשובות לא נכונות? אני לא אומר שהוא חייב לדעת את זה,
24 ואני לא נופל למלכודת. אנו דנים במקרה שמישהו ידע מה שהוא לא צריך לדעת זה נכון. לגבי
25 השאלה של הדין, אתה לא אומר כי הייתי מגיש את זה לשר הכלכלה כי זה הנוהל, אלא בגלל
26 שזה נכון.

27
28
29
30 כבוד השופט ג' קרא: כמה ענו על תשובה זו?

31
32 עו"ד יצחק: 62% ענו נכונה.

33
34 כבוד השופט נ' הנדל: בסוף זה לא משנה. אנו לא בקבוצות מתחרות. אם אין תשובה נכונה
35 ואתה צריך לבחור את השאלה הכי פחות נכונה, אתה יכול להגיע לכל מיני עיוותים מוזרים.
36 לדוגמה בחיים, שואלים אותי האם ראיתי מישהו בחוץ? אני לא ראיתי אף אחד בחוץ. תשובה
37 ראיתי מישהו הולך בחוץ אני רואה אדם עם רכב בחוץ. אפשר לומר כי התשובה המדוייקת היא

1 שראיתי אדם ולא רכב. אזי אני אומר דבר לא נכון. בשאלה זו התשובה הנכונה לא מופיעה. אם
 2 זה היה בתחום הרפואה, אולי הייתי מקבל זאת. אך אם אומרים כי אף תשובה לא נכונה, אני
 3 שואל למה לא לקבל זאת? הרי אין אף תשובה נכונה. נתחיל לומר בהנחה שכל התשובות הן
 4 נכונות בכל זאת ובחר, זה לא איך שאתם פועלים. אתם לא עשיתם זאת בכוונה אחרת יש לנו
 5 בעיה חמורה יותר.

6
 7 כבוד השופטת יי וילנר: איזה מסר הלשכה מעבירה?

8
 9 עו"ד יצחק: באיזה מובן.

10
 11 כבוד השופטת יי וילנר: התשובה לא ברורה. איזה מסר מקצועי זה או חינוכי זה?

12
 13 עו"ד יצחק: ראשית, זה מה שהחוק אומר. הוא אומר זאת ואיש לא שינה אותו. מי שנבחן אמור
 14 לדעת את החוק וזה מתחבר גם למה שכבי' האב"ד אמר. כי אם אחת החלופות היתה שר
 15 הכלכלה לצד שר העבודה הייתי מבין כי אז זה מבלבל, וזה לא בוחן את מה שהנבחן צריך לדעת.
 16 אך כיוון שזה החוק זה משהו אחר. חבריי היפנו לבג"צ תמר או לא זוכר, שם ביהמ"ש העליון
 17 שהוא התייחס לזה שר העבודה (היום שר הכלכלה) או ההיפך לא זוכר. כאן החוק לא אמר
 18 ששינו את הסמכות. אי אפשר לצפות מהועדה הבוחנת שהיא תבקש ממתמחה לדעת משהו
 19 שהוא לא בחומר הלימוד כי כל הזמן תוקפים אותה על זה.

20
 21 כבוד השופט נ' הנדל: ובצדק, זה נכון. נניח שמישהו עסק בזה והוא יודע כי זו התשובה הוא
 22 בדק את זה.

23
 24 עו"ד יצחק: אותו אחד שמכיר את המטרייה כי הוא עסק בה, והוא מכיר את המועדים ומכיר כי
 25 זה צריך להיות שר הכלכלה ומכיר את האדם הספציפי שהוא מגיש אליו. נבחן כזה שלא ענה שר
 26 העבודה על דרך זה שהוא יודע שזה לא יכול להיות משפט אזרחי ולא 30 ימים, זה נראה לי
 27 קצת מרחיק לכת. שמישהו שעוסק בזה ביום יום לא קרא את הפקודה ולא יודע שכתוב שם שר
 28 העבודה. והוא אוטומטית מגיש את זה לשר הכלכלה. אין תשובה אחרת שהיא נכונה יותר.
 29 חבריי אומרים, אתה צריך לשים לב כי חברות ההכנה מבלבלות הן אומרות שר הכלכלה. ז"א
 30 היום הטענה היא שהועדה הבוחנת צריכה להסתמך על מה שעושות חברות ההכנה. שאלה הבאה
 31 היא 89.92 בענין הזה בניגוד למה שנטען, כאשר מסתכלים הרי כל שאלה מניחה הנחות ואז
 32 קוראים את השאלה יחד עם התשובות המוצעות ויש לבחור התשובה הנכונה. בשאלה 89 בניגוד
 33 למה שנטען כאן אוטומטית 3 התשובות הראשונות נפסלות, משום שהשאלה מתמקדת בזכות
 34 העכבון ובאף אחת מהתשובות לא מתמקדת בזה, מקריא. התשובה היחידה שבהתייחס למה
 35 שנשאל היא התשובה הנכונה שיכולה להיות היא השאלה שמכירה בזכות העכבון. ז"א להגיש
 36 את התביעה ולא לחכות עד אין קץ.

1 כבוד השופטת יי וילנר: הוא הניח בצד את המועד ועבר לרישא.

2
3 עו"ד יצחק: הוא מניח הנחות שלא נמצאות בשאלה.

4
5 כבוד השופט נ' הנדל: זה היה קו אחד. קו אחר היה שמאחר ומאז הדיון הראשון ועד לתום
6 ההליכים ולא ברור עד מתי זה תום ההליכים וכמה זמן זה יקח הוא אומר כי זה לא יגיע לזמן
7 סביר.

8
9 עו"ד יצחק: כל אחד יכול להניח הנחות.

10
11 כבוד השופט נ' הנדל: מה שהוא אומר זה שזה יכול להיות דיון אחד. יכול להיות שלא, ואז זה
12 לא משנה יכולים להיות הרבה דיונים זה יכול לקחת חודש או שנה ושנה זה לא סביר.

13
14 עו"ד יצחק: הלכה פסוקה היא שלא צריך להניח הנחות שלא מופיעות בשאלה. אם הועדה היתה
15 רוצה לציין כי זה לא זמן סביר, היא היתה מציינת זאת בשאלה.

16
17 כבוד השופט נ' הנדל: החלק השני של ההסתייגות הוא שיש תשובה ל – 2014 וזה לא לפני
18 הרבה שנים. שם מופיע וזה לא סוד, ואינני סבור שאסור לנו להתחשב בזה שאחד הדרכים
19 להתכונן למבחן זה להתכונן גם ממבחנים קודמים ובמבחן הקודם הנתון הזה מופיע בלא שאלה
20 אם זו אותה תשתית? הנושא של זמן סביר בכלל לא מופיע והתשובה לא בהכרח מלמדת על זמן
21 סביר, זה היה בטיעון של חבריך.

22
23 עו"ד יצחק: ביהמ"ש קמא קרא את השאלה לרבות החלטת ועדת האתיקה ומצא כי הנתונים
24 הם לא אותם הנתונים. שם דובר על מועדים אחרים לפני תחילת ההליך וקבלת חו"ד. כלומר
25 הנתונים העובדתיים מ – 2014 לא מופיעים בשאלה זו. לבוא בדיעבד ולהתחיל לחפש שאלות
26 שאולי אפשר להשליך מהן, שם המרכז היה בשאלה, האם זה זמן סביר או לא. כאן השאלה היא
27 האם היא יכולה לעכב את המסמכים? הנתונים העובדתיים בכל שאלה זה נכון. לכל שאלה יש
28 את הנתונים הייעודיים לה. אם אדוני היה אומר לי כי העתקנו את השאלה אך מבחינת הנתונים
29 על מה מדובר הייתי יכול להבין, אך מרגע שמדובר בנתונים שונים אי אפשר לגזור גזירה שווה.
30 כאן המוקד היה במקום מסויים וכאן זה אחרת. לא יכולה להיות תשובה אחרת. זו התשובה
31 הנכונה היחידה.

32
33 כבוד השופט נ' הנדל: שאלה הבאה.

34
35 כבוד השופטת יי וילנר: לגבי השאלה הקודמת אולי הסיפור שונה. אך מה שלנו חשוב זה מה
36 הועדה פסלה? את תשובה ב' שאין מניעה לקבל את ההוצאות לאחר סיום המשפט, את זה
37 הועדה פסלה. הנתון הזה הוא אותו סיפור בדיוק. זה שהתפאורה שונה זה לא משנה לנו. כאן

1 הקושי. הנתון הוא בדיוק אותו נתון, מה שנפסק זה שהוא יבקש את ההוצאות לאחר סיום
2 ההליך. אז למה זה לא אותה תשובה?

3
4 עו"ד יצחק: בתשובות שניתנו בשאלה מ – 2014 כפי שציינתי השאלה נקראת ביחד עם כל
5 התשובות. הם הוסיפו נתונים לתשובות המופיעים על איזה מבין החלופות היא נכונה יותר. ב –
6 2014 כפי שתברי אמר זה נכון האם זה בסמוך או ליד. לכן כשקוראים את השאלה בהתאמה עם
7 הנתונים שמופיעים בה רואים כי אי אפשר לגזור גזירה שווה. לגבי שאלה 77.64 איש לא טען כי
8 אי אפשר לעשות זאת. אפשר לפנות לביהמ"ש בכל בקשה ולבקש לחקור איפה שרוצים. צריכים
9 לראות את התשובות לשאלה.

10
11 כבוד השופט נ' הנדל: עו"ד וינברג אמר איפה כתוב כי אי אפשר שביהמ"ש יאפשר לו לחקור את
12 מי שהוא רוצה בביהמ"ש המחוזי?

13
14 עו"ד יצחק: אין חלופה כזו.

15
16 כבוד השופט נ' הנדל: מה פסול ב – ג?

17
18 עו"ד יצחק: זו התשובה הנכונה. סליחה, ב' היא התשובה הנכונה.

19
20 כבוד השופט נ' הנדל: מדוע ג' לא נכונה?

21
22 עו"ד יצחק: כי הוא לא יכול להגיש את התביעה בביהמ"ש המחוזי בחיפה. עליו להגיש זאת
23 בביהמ"ש של פירוק.

24
25 כבוד השופט נ' הנדל: מדוע ד' אינה נכונה?

26
27 עו"ד יצחק: כי הוא לא יכול להגיש תביעה נגזרת. הוא צריך להגיש בקשה לאכיפת הצדדים. כך
28 אומרת הפקודה. בתשובות כתוב את שכתוב, מקריא. "רשאי לבקש" לא אמרנו הוא היחיד.
29 הרישא והסיפא יחד זה לא. אף אחת מהן לא נכונה. שאלה 9.12.

30
31 כבוד השופט ג' קרא: השאלה קטועה.

32
33 עו"ד יצחק: היא לא קטועה.

34
35 כבוד השופט ג' קרא: תלוי בעיני מי. צריך לקרוא את השאלה ואת התשובות.

36

1 כבוד השופט נ' הנדל: זה גם מלחיץ. יש 2 דקות לכל שאלה. אם רק קוראים את השאלה עד
2 המילים "מה הדין" ולא מגיעים לתשובות, השאלה נראית מלאה?

3
4 עו"ד יצחק: כן, כשקוראים את השאלה.

5
6 כבוד השופט נ' הנדל: אני מדבר רק על שאלה זו (בית המשפט מקריא).

7
8 עו"ד יצחק: כשקוראים את השאלה יחד כך צריך לקרוא אותה.

9
10 כבוד השופט נ' הנדל: נקדש את השאלה זה נראה לי קצת מעבר. לדעתי כשקוראים את זה יש
11 קושי. עמדת אדוני כי השאלה טובה. אם היו שואלים אותך, האם כך נכתוב זאת בפעם הבאה?
12 מה אדוני יאמר? למה זו שאלה טובה?

13
14 עו"ד יצחק: כשהועדה הבוחנת בוחרת את השאלות ומחברת אותן לבחינה, כל השאלות עוברות
15 לעורכת לשונית שמבינה באיך לכתוב.

16
17 כבוד השופט נ' הנדל: זו חזקה שהיא לא ניתנת לסתירה? אני לא יודע מי היא ומה השכלתה,
18 זה לא מעניין אותי. אני אומר כי אם קוראים את זה מה הדין?

19
20 עו"ד יצחק: זה ממקם את הנבחן לנקודת זמן לגביה עליו לבחור באתר מהתשובות. הדין
21 בנקודת הזמן הספציפית שזה מסתיים. חבריי אומרים כי זה נראה מקוטע בגלל ה – מקף, אבל
22 כך העורכת הלשונית ניסחה זאת. כך היא מופיעה השאלה בחוברת. ברמה העובדתית השאלה זו
23 לא טעות דפוס או טעות בהקלדה או בעריכה הלשונית. כך היא ביקשה לפרסם השאלה.

24
25 כבוד השופט נ' הנדל: אם נקבל זאת, השאלה היא, האם בהנחה שזה יוצר איזה בלבול
26 סובייקטיבי אצל הנבחנים, אז לא צריך לפשט את זה? מה קורה לנבחן הסביר מן היישוב?

27
28 עו"ד יצחק: אדוני קרא את זה בפעם השניה, כשקוראים את זה ברצף ומבינים מה השאלה
29 מבקשת לשאול והיא ממקמת את הזמן בנקודת הזמן בהליך והיא שואלת אח"כ מה הדין? זה
30 נותן האפשרות מי מתייצבים למשל? על פניו השאלה ברורה לחלוטין. שאלה 29.32 זו שאלה עם
31 ההסגרה. לא אחזור על הכתובים.

32
33 כבוד השופט נ' הנדל: לגבי שאלות אם אדוני רוצה להפנות למשהו שכתוב אדוני יכול לעשות
34 זאת. אם נרצה להעיר, נעיר.

35
36 עו"ד יצחק: חבריי אומרים וזאת הנקודה שאני מבקש להתייחס אליה שב – 2010 פסלו את
37 אותה שאלה, אך זה לא נכון.

כבוד השופט נ' הנדל: מה לא נכון בזה?

עו"ד יצחק: היתה שאלה על הסגרה שנפסלה. חבריי לא הבינו, כשמסתכלים על השאלה מ – 2010 להבדיל מהשאלה של היום, ואני שם בצד את הענין שהועדה יכולה להחליט את מה שהיא רוצה להחליט, למעשה ב – 2010 התשובות היו שונות, מקריא. היו 3 תשובות שבהן הופיע גם בימ"ש המחוזי בירושלים להבדיל מהנוסח היום. יש רק מחוזי בירושלים וכתוב "בלבד". אין מחלוקת לגבי המצב המשפטי. אי אפשר להשוות את השאלה היום לזו שב – 2010. השאלה 1.1.20 לגבי חוסר הסמכות של הועדה – אפנה לכך שגם בשינוי היום לגבי התקנות, חברי טען כי התקנות היום מראות. מעבר לכך שכפי שהשופטת וילנר אמרה נימנע מהטענות שעולות כל פעם, לפי הפסיקה הקובעת שזה סדרי הדין האזרחיים וזה כולל גם את ביהמ"ש לענייני משפחה האחידות שאני רוצה להוסיף לכך שהתקנות החדשות הורחבו לדברים אחרים שהם יכולים להיחשב לאזרחיים אך לא לפליליים. אי אפשר ללמוד מזה כאילו לפני כן היתה בעיה.

כבוד השופט נ' הנדל: אדוני יטען לעתירה של עו"ד שרגא.

עו"ד יצחק: לגבי העתירה האחרונה ציינו את שצינו. אני אטען לגבי העתירה של מר פומס. אנו טענו זאת גם בביהמ"ש קמא שכל הטענות שמר פומס ביקש לטעון לגבי אי חוקיות הועדה עומדות ותלויות בפני ביהמ"ש. אמרנו כי ממילא הטענות הללו יתבררו בביהמ"ש העליון בבג"צ. ואמנם ניתן פס"ד המדבר בעד עצמו. טענו שם את שטענו. כל הטענות של חברי לרבות לעניין הסעדים שלטעמו הוא זכאי לקבל, הן נדחו על ידי ביהמ"ש העליון. לחזור ולטעון אותן לאחר שעתירתו נדחתה, והוא לא הגיש בקשה בעניין זה כדי לטעון את הטענות הללו, לכן אין כל בסיס לטיעון הזה. הדבר היותר קיצוני בעניין זה זה לגבי הטענות דה-פקטו שנטענו. הטיעון הזה לא היה בביהמ"ש קמא וגם בתיקון זה לא עלה. זו טענה חדשה לחלוטין.

כבוד השופט נ' הנדל: לגבי זה נחליט באיזה מידה להתייחס ואיך להתייחס. הכל כתוב.

עו"ד יצחק: הלשכה, כמי שאמונה על היישום של ההתאמות למבחנים משקיעה לא רק משאבים, למרות שהיא מחוייבת לכך על פי חוק, אך הפרוצדורה לגבי מי שמגיש בקשה לגבי מוגבלויות כאלה ואחרות היא פרוצדורה מסויימת. במקרה זה הם הגישו וקיבלו. הם נבחנו. ביהמ"ש קמא ברמה העובדתית וחבריי אמרו לא צריכים לטעון בהיבט העובדתי, ביהמ"ש דחה את הטענות. למשל אין ספק שהמזגן לא עבד נפתחו החלונות והם קיבלו כמה דקות נוספות, אין ספק זה קרה.

כבוד השופט נ' הנדל: ולגבי הכלבים?

עו"ד יצחק: חברי אמר כי 3 וחצי שעות נבח כלב.

1
2 כבוד השופט נ' הנדל: הבעתי את עמדותי בעניין זה. כפי שאמרתי, יש למשל 10 טענות אנו נקבל
3 5, 6 או 7. אתם רוצים כי המזגן יעבוד ואתם משקיעים בזה וזה יפה, אך זה גם על פי דין. לכן
4 לגבי הבירור העובדתי, זה פחות מעניין אותנו.
5
6 עו"ד יצחק: ביהמ"ש קמא שמע את הטענות ודחה אותן. ז"א לגבי השאלה שלא היה מזגן אין
7 מחלוקת. לגבי השאלה שהיה חם ולח ולכן הוא הגיש בקשה להוספת ראייה, הוא לא הוכיח את
8 זה.
9
10 כבוד השופט נ' הנדל: האם אנו צריכים להניח במצב הזה כפי שנאמר על ידי עו"ד שרגא, אולי
11 בתנאים אלה גם מי שהוא לא במעמד מיוחד היה מאוד קשה. לשבת במקום שאין מזגן אנו
12 רואים זאת בדיונים עם עורכי הדין והשופטים. זה קשה וזה משפיע על היכולת לעבוד. אני בטוח
13 כי בשנה הבאה אתם תנקטו עוד צעדים שזה לא יקרה.
14
15 עו"ד יצחק: זה עניין עובדתי, האם העובדה שלא היה מזגן השפיע? חברי אמר שכן, ביהמ"ש
16 דחה את הטענה הזו. זה לא עניין כ"כ טרויאלי.
17
18 כבוד השופט נ' הנדל: איך ביהמ"ש יודע אם זה השפיע או לא? אולי הם תיפקדו פחות. יש
19 מחקרים על כך. תיפקוד ביום או בלילה. אני לא בתוך הכל או לא כלום. אני מניח כי זה השפיע
20 במידה מסויימת. יש מחקרים שמצביעים על תפקוד האדם בבוקר או בערב, בדקו את זה. אני
21 לא מחדש זאת. מבחינתי החשוב הוא מה אפשר לעשות עם זה?
22
23 עו"ד יצחק: ביהמ"ש קמא קבע כי הם לא עמדו בנטל הזה.
24
25 כבוד השופט נ' הנדל: בנושא הזה אני לא יודע עד כמה זה משכנע.
26
27 עו"ד יצחק: ביהמ"ש קמא קבע את שקבע, מקריא.
28
29 כבוד השופט נ' הנדל: אמרתי כי אותי זה לא לגמרי משכנע. כולם יודעים את זה איך מישהו
30 מתפקד במצבים שונים של חום, צום וכוי. אם אני צם לדוגמה אני מתפקד יותר באיטיות.
31
32 עו"ד יצחק: ביהמ"ש קמא קבע את שקבע. וזה מתחבר בדיוק לכך שאין שום קורלציה בין
33 הסעדים שחברי ביקש בביהמ"ש קמא כולם או שהוא מבקש כעת מכבודכם, בטח לא ברמה
34 שהוא הצליח להראות. הוא ביקש פקטור 20 נקודות.
35
36 כבוד השופט נ' הנדל: הוא הצביע על כמה אפשרויות. הדבר הכי מתון זה שהוא דיבר הציון.
37

עו"ד יצחק: הוא דיבר על זה כדי להעביר את הלקוחות שלו.

כבוד השופט נ' הנדל: הוא לא דיבר על 20 נקודות.

עו"ד יצחק: אראה אם זה היה על 20 נקודות או 20%. בכל מקרה מה שחברי מבקש את הנקודות זה כדי לעבור. להפחית את זה רטרואקטיבית כי חברי טען להשפעה כזו או אחרת. איך אפשר בכלל להוריד את ציון המעבר? הרי זה קבוע בתקנות. חברי אומר או שתוריד את ציון המעבר או שתוסיף פקטור. זה לא משנה אם זה אדם עם מוגבלות או לא. אין שום מקום בדין לתת פקטור. צריכים לשים לב. אם מנסים לבדוק את ההשפעה, רואים כי מבחינת הנתונים כשאתה רוצה להראות משהו איך עובר באותם האחוזים או לא.

כבוד השופט נ' הנדל: זה לא לגמרי משכנע אותי, אנשים מגיבים להפרעות שונות בתגובות שונות. לגבי היתר, אדוני אכן אמר כי ביהמ"ש קמא קבע את אשר קבע. לדעתי צריך להיות ברור שמאוד מאוד צריכים להקפיד בתנאים מיוחדים וזו גם עמדת הלשכה ואין ויכוח לגבי זה. יש להצטער על כך לגבי מה שקרה. אני לא חושב כי זו המצאה. אני מניח כי היה להם קושי לאנשים הללו. מה מידת הקושי? שמענו את דברך ודברי חבריך.

עו"ד יצחק: חברי טען כי ניתן פקטור בעתירה המנהלית של רואי החשבון, חבל שהוא לא ציון וזה חלק מהמוצגים, שזו הסכמה אליה הגיעו הצדדים וזו קיבלה תוקף של פס"ד. אפנה למוצג 17 לדעתי, בעעמ 6674/17.

כבוד השופט נ' הנדל: לפני שהמשיבים ישיבו, מבחינתנו אנו סבורים כי יש לנו מספיק כדי להכריע. אך יש זכות תשובה. כל מי שרוצה לממש את זכות התשובה רשאי. אך אין צורך להתחיל את הטיעון מ – א.

עו"ד וינרוט: לגבי טענת חברי בשאלה 65.75 שבילקוט הפרסומים זה לא החלטות שמעבירות סמכויות או רק משנות שם של משרד. אני מחזיק את ילקוט הפרסומים 5175 מה – 30.4.03 – החלטה היא "...בהתאם לסעי' 31ב..." מקריא. הממשלה העבירה את הסמכות לשר התעשייה והמסחר. כלומר זו בפירוש החלטה על העברת סמכויות. אם זה לא מספיק כתוב כי "ההחלטה אושרה על ידי הכנסת..." מקריא. כלומר זו החלטת ממשלה על פי חוק יסוד הממשלה להעביר סמכויות הכנסת אישרה זאת וזה פורסם ברשומות. איך אפשר לומר שזה לא על פי דין? חברי עו"ד מנסור צירף בעעמ 6806/17 עמ' 25-27 לתיק המוצגים מטעם המשיב 6; נקודה שניה ביחס לשאלה 89.92 אומר חברי כי 3 התשובות אינן נכונות והרביעית אינה מרכז השאלה. אם כך ורצו לבדוק רק את עניין העכבון לא היו צריכים לרשום את השאלה כך. זה נדבך נוסף בשאלה ששואלים אותנו והתשובה עליו אינה נכונה. יתרה מכך, חברי אומר אסור למתמחה להניח הנחות, אני מקבל זאת. אז יש לנו החלטה של ועדת האתיקה של לשכת עוה"ד והחלטה של הלשכה עצמה בבחינות של 2014 שם כתוב שאם עורך דין רוצה לשלם עבור הלקוח שיקפיד

1 לקבל את ההוצאות מיד ולא בתום ההליך, לכך משיבים לנו כי פה זה שונה ב – 2 דברים: האחד
 2 שם זה לפני ההליך ושנית זה קבלת חוות דעת. זה דבר שאסור למתמחה להניח שיש הבדל אם
 3 זה לפני או אחרי תחילת ההליך, או שזה נוגע להקלטה. הנתון הוא שעורך דין משלם עבור לקוח
 4 ויגבה בעתיד לאחר תום ההליכים. לכן לוקחים שאלה ונותנים 3 שאלות לא נכונות בתחום
 5 העכבון והרביעית לא נכונה בעניין התשלום. אלו 4 תשובות לא נכונות, לא יתכן לעשות דבר
 6 כזה. ביחס ל – 2 השאלות הללו, בשתייהן יש 4 תשובות לא נכונות, נקודה אחרונה המרחפת
 7 פס"ד בעניין יובל אשכנזי נקבע כי אנו עוסקים בזכות היסוד של חופש העיסוק, כלומר מי שלא
 8 עובר סוגרים בפניו את השערים ועליו לעבור את המשוכה. כשאנו מדברים על זכות היסוד של
 9 חופש העיסוק אי אפשר לתת 4 תשובות לא נכונות. רציתי להעיר גם נקודה זו. עוד דבר, רציתי
 10 להדגיש כי המבחן הבא אמור להיות ב – 10.12 במתכונת חדשה. לכן זה סוג של חופש עיסוק.

11
 12 עו"ד טסלר: עלתה כאן טענה כי 60% ענו נכון על השאלה. תמוהה בעיני שזה נכון. אציין כי
 13 90% למעשה טעו בשאלה זו, זה לפי מדגם הילדים שלי. 100% טעו בשאלה 96. לא יכול להיות ש
 14 90 - התלמידים שלימדתי אותם כלכלה לא ידעו כי זה שר הכלכלה. דובר על כך שזה יכול להיות
 15 או שר העבודה או שר הכלכלה, גם זה לא נכון. אפנה גם לשאלה 66 שואלים מה הדין? אם היה
 16 רשום מה לשון החוק אומרת? כל התלמידים היו משיבים על כך נכון. כי למדתי אותם כי לשון
 17 החוק שונה. לעניין הטענה שמשרד התעסוקה יצא מהתמ"ת הוא לא לקח איתו את הסמכויות
 18 שהיו לשר העבודה. לעניין פס"ד אשכנזי 12-12-17550 (ביהמ"ש המחוזי ירושלים), על ידי
 19 השופט ע' שחם), נקבע כי יש לבחור את החלופה הנכונה ביותר. חייבת להיות אחידות. לענין
 20 שאלה 66 אנו מבקשים מהלשכה להתחשב בנו. ישנם נבחנים שבמועד הבא יגיעו למבחנים בעל
 21 פה.

22
 23 עו"ד לנקרי: לגבי טענת חברי שעלתה בנוגע למתכונת הבחינה שלא נותרה ברירה לגבי הבחינה
 24 האמריקאית, אפנה להחלטת כ"ב השופטת (בדימוס) פרוקצ'יה בבגצ 6250/05 בעניין לוי,
 25 מקריא. אפנה גם לעעמ 941/14 ולדגש של המשנה בדימוס השופט רובינשטיין לגבי החשיבות
 26 כאשר מדובר במתכונת רב ברירה.

27
 28 עו"ד שרגא: הדבר היחידי שהסכמתי עם חברי זה שהם קיבלו את הטענות של המערערות על כך
 29 שהם אנשים עם מוגבלות. פעם הם אלה שהכירו והיו צריכים לאפשר זאת. כאשר מדברים על
 30 התנאים שלחברי זה לא נראה כ"כ גורא שאין מחלוקת שמזגן לא היה בחדר והיה שם חם
 31 מאוד; שהיו רעשים מבחוץ; לא היה רק כלב אחד אלא שניים אחד מהם נבת. נאמר כי הם ידעו
 32 מראש כי הם עצמם מוטרדים מהכלבים הללו, והם התריעו בפני השכנים כי אם הכלבים
 33 ימשיכו להפריע הם יפנו להתלונן עליהם; כך גם לגבי כלי הרכב. ישנם תצהירים אותם צירפנו.
 34 ישנם 4 תצהירים של 4 נבחנים שונים: מוצגים 9 ו – 13. וגם מוצג 12 עוד לפני שהיתה החלטה
 35 של השגות הועדה, הגישו 12 נבחנים וכולם התלוננו על התנאים הקשים שהיו בחדר. יש גם
 36 בנספח 9 מופעלת שם אזעקה וגם כלבים וגם אין מזגן, ובחדר הזה יושבים אנשים שהיכולת
 37 שלהם להתרכז היא אפס. לא אכביר במלים כי הכל נכתב עלי ספר אני רק מבקש שכבודכם

1 תראו את התשתית העובדתית השונה מזו שחברי טען לה. זה שהם בוחנים ובעצמם לא מכירים
 2 את תקנה 18ד של לשכת עוה"ד המחייבת אותם לפעול כלפי אנשים עם מוגבלות ושוויון זכויות
 3 לאנשים אלה, היתה התייחסות מצידם סמנטית כזו. שהיא באמת לא יכולה להיות ראויה
 4 לאנשים שמנסים להרים את הדגל הזה ולטפל באנשים עם מוגבלות. חברי חוזר על המנטרה הזו
 5 "אין סעד בתיק" שוב ושוב. תורת הסעדים שהשתדרגה בשנים האחרונות ולא רק מקיימת את
 6 תורת הנפסדות מדברת על תורת הבטלות היחסית. זו מעניקה סל של אין ספור סעדים
 7 שביהמ"ש יכול להעמיד, לרבות סעדים בדמות פקטור כזה או אחר, למרות שזה לא כתוב
 8 ולביהמ"ש יש שיקול דעת לתת. גם ללא תורת הבטלות היחסית וכל משרת הסעדים סעי' 15ד
 9 לחוק יסוד השפיטה גם מעניק לכבודכם להעניק כל סעד שנראה להם שיש לתת שיכול לטפל
 10 בפגיעה החוקתית. חברי חושב כי אין מצב ואם לא כתוב סעד בדין הגם שיש פגיעה חוקתית
 11 ונפגע ערך מוגן ביהמ"ש לא יזקק ליתן סעד, אז כפי שאמרתי סעד צריך להינתן כי היתה כאן
 12 פגיעה אנושה בזכויות של מרשותיי. אני מבקש כי גם בנושא ההוצאות שלא דיברנו עליהן,
 13 הוטלו עליהן הוצאות שזה היה פוגע במיוחד.

14
 15 מר פומס: אני מבקש להתייחס למה שנאמר עלי, לגבי הבג"צ שיהיה בדיון, שם לא היה דיון.
 16 הבג"צ נפסל כי הסעדים שהתבקשו שם 4 סעדים, פסילות, מקריא. הדברים הללו לא נטענו
 17 אצלי בשום מקום אלא נטענו דברים אחרים. שם נפסל הבג"צ כי נדרשו דרישות שם והן נפסלו.
 18 לגבי ההתחייבות – זה לא צויין בעתירתי כמובן כי זה רק התגבש ב – 6.10.17 פסה"ד היה ב –
 19 13.8 ולשכת רוה"ח התגבשה רק ב – 6.10.17 לכן הגשתי כעת. הגשתי זאת כנטפח בעיקרי
 20 הטיעון שלי. כבי השופט אלרון איפשר לי זאת.

21
 22 כבוד השופט נ' הנדל: עד כה שמענו את הטיעונים והם סייעו לנו. יש הרבה דברים לשקול. אנו
 23 מודעים לתאריך 10.12.17 אך בכל זאת מדובר בעניין שדורש הכרעות שונות. אנו ניתן את
 24 פסה"ד בהקדם האפשרי בהינתן האפשרויות והמעורבים, זה ברור. אנו ניתן את פסק הדין לפני
 25 ה – 10.12.17. האם ניתן את פסה"ד הרבה לפני? נשתדל ליתן את פסה"ד לפני כן או בכל מקרה
 26 לסמוך למועד הנ"ל.

27
 28 **נדחה לעיון.**

29
 30 קלדניות: ענת, גלית, רונית